

Discurs de Ximo Puig després de la reunió de la comissió mixta Consell-Corts per a la reforma del sistema de finançament autonòmic (08/01/2018)

Efectivament esta és una reunió que respon fonamentalment al que és la voluntat de transparència, de participació i de corresponsabilitat del conjunt de la Comunitat Valenciana envers d'aquell problema que és el problema fonamental d'esta societat en estos moments, que és la viabilitat de l'autogovern dels valencians.

Eixa és la realitat. La realitat és que en estos moments la Comunitat Valenciana viu des de fa temps una situació en què efectivament no pot complir les seues obligacions en absoluta legitimitat, en absoluta correspondència en allò que esperen els valencians del seu autogovern.

La realitat és que s'ha treballat durant este any d'una manera molt important. Per això jo el primer que vull dir és agrair una vegada més al professor Pérez i al conjunt dels experts que han estat treballant i que estan treballant en estos moments. Avui s'han presentat dos informes: el segon informe de la Comissió d'Experts de Les Corts, que s'anomena Propostes per a un nou sistema de finançament autonòmic, i en segon lloc també hi ha hagut un informe dels representants del Comité Tècnic Permanent d'Avaluació del Consell de Política Fiscal i Financera, que és el que està en estos moments traslladant d'alguna manera l'informe d'experts que es va produir abans de l'agost passat, al Consell de Política Fiscal. I ací és on estem estancats.

En estos moments estem estancats en què no hi ha una posició del Govern d'Espanya. El Govern d'Espanya està sense assumir la seua responsabilitat. La responsabilitat del Govern d'Espanya en estos moments és... després ja del que ha dit el Comité d'Experts, hauria de prendre la decisió, prendre la iniciativa i proposar allò que pensarà que és oportú, perquè a través de la seua posició almenys dins del Consell de Política Fiscal es podria avançar.

És evident que la situació té dos fronts en estos moments, a dia d'avui. Per això avui el primer acte que fem després del començament d'este any -des del punt de vista del nou curs polític- és fonamentalment allò que representa –com deia- la viabilitat de l'autogovern dels valencians.

Hi ha dos qüestions. Una és l'estructural. L'estructural ve determinada de l'assumpció de la responsabilitat per part del president del Govern d'allò que va aprovar la Conferència de les Presidències en el seu moment oportú, que va ser fa un any. Ara prompte farà un any que es va reunir la Conferència de

Presidents i es va decidir –a proposta de la Comunitat Valenciana- que hi haguera una limitació en eixe debat, que era acabar el nou model el 2017.

Ara hi ha, per tant, un incompliment per part del president del Govern que nosaltres esperem que se solucione en les properes setmanes. No es pot continuar en eixa dinàmica que no és guanyar temps –com plantegen alguns- sinó que és perdre un temps vital per a resoldre el problema territorial d'Espanya. El problema territorial d'Espanya no és només Catalunya. I no pot estar només vinculat a eixa qüestió.

La definitiva solució al problema del finançament és un element clau també per a solucionar els problemes d'Espanya. Perquè ahí -entre les qüestions que planteja també el propi informe d'experts- hi ha una qüestió a la qual jo crec que sí que m'he de referir especialment, que és la governança del sistema. Quin és el problema real que tenim en estos moments?

El problema real que tenim en estos moments és que no hi ha una governança federal, no hi ha una governança cooperativa i, aleshores, el que està passant en cada moment és que el Govern decideix allò que li pertoca i el que no li pertoca. I en eixe sistema de falta de governança cooperativa el que sorgeix és la desafecció.

En eixe sentit, com es deia, hi ha una qüestió estructural. La qüestió estructural és que s'ha de resoldre definitivament el nou sistema. I en les properes setmanes insistirem en tots els àmbits possibles –sense descartar per suposat cap altre mecanisme que tinguem- per tal de posar el problema valencià allà on pertoca. I donar-li una solució, que pot ser una solució a problemes de fons que té en estos moments la societat.

I per una altra banda, en segon lloc, hi ha problemes de caràcter conjuntural. I hi ha problemes conjunturals que estan també lligats a eixa governança. I és que el que no podem permetre és que continue passant el que està passant, com en la darrera amenaça dels 343 milions d'euros que es planteja com a disminució. Que es planteja com un xantatge. Eixa no, no... no pot ser la solució.

És més. La solució que nosaltres volem ja immediatament és que els vora 1.500 milions d'euros de la liquidació del 16, es facen efectius ja en estos moments. Eixa és un element fonamental. Són recursos que tenen en estos moments d'alguna manera en l'àmbit de l'Estat que són recursos dels valencians.

I si no tenim eixos recursos, no podem pagar a temps a les empreses, als proveïdors, i, per tant, encara que soles fora com tresoreria bàsica, és fonamental que s'avance ja d'una vegada per totes el que és un element clau, que és que es faça justícia en allò que ja són recursos dels valencians. I no esperar al juliol i eixos recursos mantindre'ls l'Estat per a fer la seua tresoreria, efectivament, molt més fàcil que la nostra. I que a nosaltres la tresoreria també ens costa recursos a base d'interessos, tant des de l'àmbit privat com des de l'àmbit del propi Estat.

Eixes són les dos qüestions fonamentals. Nosaltres, des del punt de vista estructural, continuarem des de la unitat –com deia la Vicepresidenta- treballant junts en tots els àmbits per aconseguir que finalment es resolga el problema valencià. Ja portem quatre anys de retard en el canvi del sistema. El sistema actual és un sistema que va nàixer per a cinc anys i ja porta nou... Per tant, és una situació d'una anomalia democràtica ben evident.

I per una altra banda, les qüestions conjunturals. No acceptarem ja més retalls de cap tipus. Tampoc eixos 300 milions que ara se'ns planteja, sinó que volem... no només volem eixos 300 sinó el que volem és que els 1.500 de la liquidació del 2016 siguen ja una realitat. I que no ens facen a nosaltres no poder pagar als ciutadans i als proveïdors per culpa de la ineficiència i la irresponsabilitat del Ministeri d'Hisenda.

I per una altra banda, simplement fer un comentari general respecte a l'informe. Jo crec que la Comissió d'Experts de la Comunitat Valenciana és la peça clau que ens ha donat una base argumental enorme. Que en estos moments, si hem sigut capaços de liderar tot este procés, des del punt de vista de la Comissió d'Experts ha sigut fonamentalment pel treball que han fet els experts valencians -coordinats pel professor Pérez- i que això ens dóna la solvència suficient per a poder afrontar este debat més enllà de la irracionalitat, més enllà del nominalisme, més enllà del que és una confrontació per la confrontació, com busquen altres territoris.

Nosaltres no volem això. Volem solucionar els problemes de la gent, dels ciutadans. Començant per aquells que pateixen més –com bé deia la Vicepresidenta- que és on hi ha esclatxes tan greus com és en la protecció social.

Però també en tot l'àmbit econòmic. Jo els vull dir que si nosaltres en estos moments tinguérem els recursos que ens corresponen, si a esta Comunitat les institucions públiques invertiren allò que haurien d'invertir, en estos moments no estaríem creixent vora el 4%, sinó que passaríem el 4% i s'hagueren generat molts més jocs de treball dels que ara hem pogut generar -que s'han generat en estos dos anys 190.000-, s'hagueren pogut generar molts més i de major qualitat.

Per tant, jo crec que eixe informe que s'ha plantejat avui -del qual el professor Pérez els pot informar en més qualitat i en major concreció- ha de vore almenys en sis qüestions fonamentals.

Una, que és la insuficiència del sistema. Saben vostés que el Comité d'Experts ja va donar una xifra de 16.000. Ara estem parlant des de 13 a 16.000 milions d'euros d'insuficiència global del sistema.

També és evident que hi ha un problema de... un segon aspecte que ha de vore en la falta d'equitat entre... i la desigualtat vertical que existeix entre les distintes administracions. Durant este temps hi ha una dada que ha donat el professor, que és molt important, i és que mentre que les comunitats

autònomes hem perdut al voltant d'un 15% des de l'any 2009, en estos moments l'Estat tot el contrari, ha augmentat un 5%. Per tant el Govern d'Espanya, vol dir, que hi ha una simetria també en el que és la falta d'equitat en les pròpies administracions.

En tercer lloc es planteja a l'informe també l'endeutament. L'endeutament que s'ha multiplicat per tres en el conjunt del sistema... i que està provocat per l'infrafinançament.

Un quart element que ha de vore també en la falta d'equitat entre les distintes comunitats autònomes. Saben vostés que hi ha una diferència de 35 punts dins del propi sistema general i molt més en els forals.

Un cinqué aspecte que ha de vore en la corresponsabilitat fiscal. I un sisé que ha de vore en la cooperació i la nova governança.

Este és l'índex general de l'informe que aprofundeix en altres qüestions ja sabudes. Un diagnòstic però també una proposta. Perquè el que hem fet sempre des de la Comunitat Valenciana, el que estem fent des de la Generalitat i des del conjunt de les institucions valencianes, és sempre fer diagnòstic i, per tant, fer denuncia –que en este cas ha de ser una denúncia- però al mateix temps fer una proposta. Eixe és un element clau. Diagnòstic i proposta.

I això són propostes que fem no només per a nosaltres sinó que les fem per al conjunt d'Espanya. I crec que seria molt bo que este mes de gener de veritat – abans de complir-se l'aniversari de la Conferència de Presidents- es prenguera ja la decisió per part del Govern de no perdre el temps, sinó de guanyar el temps que necessiten en definitiva els ciutadans.